

Polski Klub Ekologiczny Okręg Mazowiecki
Mazowiecka 11A,
05-077 Warszawa 2

Warszawa, 21 stycznia 2019 roku

Generalny Dyrektor Ochrony Środowiska
ul. Wawelska 52/54
00-922 Warszawa
za pośrednictwem
Regionalnego Dyrektora Ochrony Środowiska
w Białymstoku

Dotyczy przedsięwzięcia polegającego na budowie Wschodniej Obwodnicy Warszawy w ciągu drogi krajowej nr 17 na parametrach trasy ekspresowej na odcinku od km ok. 3+600 do km ok. 13+782 węzeł „Zakręt” (bez węzła).

W związku z możliwością złożenia odwołania do Generalnego Dyrektora Ochrony Środowiska w Warszawie od decyzji wydanej przez Regionalnego Dyrektora Ochrony Środowiska w Białymstoku z dnia 28.12.2018 r. (WOOŚ.4200.2.2017.DK) Stowarzyszenie Polski Klub Ekologiczny Okręg Mazowiecki z siedzibą w Warszawie, ul. Mazowiecka 11a, p. 16 odwołuje się od decyzji wydanej przez Regionalnego Dyrektora Ochrony Środowiska w Białymstoku z dnia 28.12.2018 r. (WOOŚ.4200.2.2017.DK) o środowiskowych uwarunkowaniach dla przedsięwzięcia polegającego na budowie Wschodniej Obwodnicy Warszawy w ciągu drogi krajowej nr 17 na parametrach trasy ekspresowej na odcinku od km ok. 3+600 do km ok. 13+782 węzeł „Zakręt” (bez węzła).

1. Wnoszę o uchylenie decyzji w zakresie wszystkich jej rozstrzygnięć dotyczących wyboru wskazanego wariantu oznaczonego w raporcie jako wariant zielony
2. Wnoszę o natychmiastowe zawieszenie wykonania oraz uchylenie nadanego decyzji rygoru natychmiastowej wykonalności zgodnie z art. 108 paragraf 1 Kpa.

UZASADNIENIE

Wydając decyzję o uwarunkowaniach środowiskowych dla przedmiotowej inwestycji Regionalny Dyrektor Ochrony Środowiska wybrał wariant odrzucony przez społeczność lokalną (poprowadzenie trasy po nasypie przez miejscowość Wesoła) jednocześnie odrzucając wariant charakteryzujący się najmniejszym, negatywnym wpływem na środowisko przyrodnicze oraz społeczność lokalną oraz uznany przez społeczność lokalną za możliwy do zaakceptowania (poprowadzenie trasy w tunelu).

Zaskarżonej decyzji zarzucam naruszenie przepisów postępowania powodujące jej nieważność, a w pozostałym zakresie mających istotny wpływ na rozstrzygnięcie sprawy a także przepisów prawa materialnego, a to:

Naruszenie art. 7 k.p.a. w zw. z art. 77 § 1 k.p.a., poprzez niewyjaśnienie stanu faktycznego oraz niewyczerpujące zebranie i błędne rozpatrzenie całości materiału dowodowego, przez co wydano Decyzję, która narusza słuszny interes obywateli.

Polski Klub Ekologiczny w toku prowadzonego postępowania dowodził że lokalizacja WOW przez obszary wodonośne Sulejówka (w rejonie Szkopówki) jest niedopuszczalna. Uzgodnienie przebiegu obwodnicy przez ten obszar przez Wody Polskie jest wysoce błędne merytorycznie. Istniejące ujęcie wody pitnej dla miasta Sulejówek znajduje się w pobliżu tzw. "okna hydrogeologicznego", przez które zanieczyszczenia komunikacyjne mogą penetrować do warstwy wodonośnej i pogarszać jakość wody. Zasilanie tej warstwy zachodzi poprzez wody opadowe i roztopowe. Udowodnione przez eksperta z Politechniki Warszawskiej (opracowanie prof. K. Judy-Rezler) i przez liczne dane z piśmiennictwa (opracowanie prof. M. Łebkowskiej) rozprzestrzenianie się zanieczyszczeń powietrza na znaczne odległości przeczy opiniom firmy Jacobs i GDDKiA Organ wydający decyzję ograniczył się jedynie do powielenia opinii wspomnianych instytucji stwierdzając, że zanieczyszczenia powietrza pozostaną w smudze jezdni i w związku z tym nie zagrażają ujęciom wody. W celu rozstrzygnięcia tego istotnego „ sporu „ powinni zostać powołani biegli. Mimo naszych postulatów nigdy nie powołano zespołu ekspertów Należy także podkreślić, że planowana przez miasto Sulejówek, rozbudowa nowych ujęć wody będzie niemożliwa, ponieważ ich lokalizacja znajduje się w pobliżu obwodnicy.

WOW w rejonie Szkopówki zniszczy źródła wody pitnej dla Sulejówka a wiadomo jest, że rejon ten został uznany (w tym przez ekspertów Państwowego Instytutu Geologicznego) za najbardziej odpowiedni dla zaopatrzenia ludności w wodę pitną. Polski Klub Ekologiczny sprzeciwia lokalizacji WOW w rejonie wodonośnym nie tylko z punktu widzenia zagrożenia źródeł wody ale także możliwości wysuszenia gruntu przez systemy odwadniające, co prowadzi do zmian klimatycznych i niszczenia przyrody. Postulujemy dokonanie rzetelnej opinii eksperckiej i o przeprowadzenie obszernej dyskusji. Przypominamy, że Polska ma niewielkie zasoby wód podziemnych, które powinny znajdować się pod specjalną ochroną, co gwarantuje Ramowa Dyrektywa Wodna z 2000 r. i Ramowa Dyrektywa Wodna Wód Podziemnych z 2006 r.

Organ wydający decyzję naruszył zasadę przezorności.

Zasada przezorności nakazuje nie podejmowanie działań, jeżeli skutki dla środowiska nie są znane, a mogą być negatywne. Ponieważ organ nie przeprowadził prawidłowego postępowania dowodowego w zakresie zbadania oddziaływania zanieczyszczeń komunikacyjnych na tereny wodonośne Sulejówka co wyraziło się między innymi w tym, że Decyzja została wydana pomimo nieprzedłożenia przez inwestora analizy hydrogeologicznej dla tego terenu, oraz nie wzięcia pod uwagę materiałów dowodowych

złożonych przez Polski Klub Ekologiczny należy uznać, że organ naruszył istotnie zasadę ostrożności i przezorności. Powinno to skutkować uchyleniem Decyzji i przeprowadzeniem właściwego postępowania dowodowego przez organ w tym zakresie.

Wody Polskie

Zgodnie z przepisami ustawy ooś w brzmieniu nadanym jej przez [art. 509 pkt 9 lit. a](#) ustawy z dnia 20 lipca 2017 r. Prawo wodne (Dz. U. poz. 1566 z późn. zm.), jeżeli jest przeprowadzana ocena oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko, przed wydaniem decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach organ właściwy do wydania tej decyzji uzgadnia warunki realizacji przedsięwzięcia z organem właściwym w sprawach ocen wodnoprawnych, o których mowa w przepisach ustawy z dnia 20 lipca 2017 r. - Prawo wodne. **Jednakże przepis ten został uchylony od dnia 26 kwietnia 2018 r.** (do spraw wszczętych i niezakończonych stosuje się przepisy obowiązujące przed datą 1 stycznia 2018 r.). Oznacza to, że:

- uzgodnienia dokonane z organem nie mają mocy prawnej, gdyż decyzja została wydana w dniu 28 grudnia 2018 roku;

- organ powinien był sam poczynić ustalenia czy przedsięwzięcie może wpłynąć negatywnie na możliwość osiągnięcia celów środowiskowych, o których mowa w [art. 56](#), [art. 57](#), [art. 59](#) oraz [art. 61](#) ustawy z dnia 20 lipca 2017 r. - Prawo wodne.

Stosownie bowiem do zasad prawa polskiego **organ orzeka w stanie prawnym i faktycznym, jaki obowiązuje w dacie tego orzekania.**

W aktach postępowania brak jest ustaleń poczynionych przez organ Regionalnego Dyrektora Ochrony Środowiska w tym zakresie, a uzgodnienie poczynione przez Państwowe Gospodarstwo Wodne Wody Polskie wobec zmiany przepisów jest niewiążące i nie ma znaczenia dla postępowania. Biorąc pod

uwagę, że zgodnie z art. 81 ust. 3 ustawy ooś, jeżeli z oceny oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko wynika, że przedsięwzięcie to **wpływa negatywnie na możliwość osiągnięcia celów środowiskowych określonych w przepisach odrębnych (Prawo Wodne)** organ właściwy do wydania decyzji odmawia zgody na realizację tego przedsięwzięcia, należy uznać, iż brak postępowania dowodowego w tym zakresie stanowi rażące naruszenie zasad postępowania i musi skutkować uchyleniem decyzji.

Naruszenie art. 66 ust. 1 pkt 1 lit. g oraz pkt 6 ustawy z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko

Brak w raporcie o oddziaływaniu przedsięwzięcia na środowisko (roś) jak również w decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach określenia oddziaływania

przedmiotowego przedsięwzięcia na klimat, w tym emisji gazów cieplarnianych i oddziaływania istotnego z punktu widzenia dostosowania do zmian klimatu oraz oceny ryzyka związanego ze zmianą klimatu w oparciu o wiedzę naukową

W raporcie oos pojawia się jedynie informacja:

„Eksploatacja każdej drogi wiąże się z emisją dwutlenku węgla, który jest jednym z gazów cieplarnianych. Droga ekspresowa, która przejmie część ruchu z obecnie bardzo obciążonych dróg i po której ruch odbywać się będzie w sposób płynny, pozwoli na zmniejszenie jednostkowego zużycia paliwa, a tym samym, zmniejszenie emisji dwutlenku węgla

z pojedynczego pojazdu. W związku z tym, mimo prognozowanego wzrostu natężenia ruchu w analizowanym rejonie nie przewiduje się istotnego wpływu na klimat w skali regionu. Dodatkowo zmniejszenie emisji pozostałych zanieczyszczeń, takich jak NO_x, czy pyły może wpłynąć zapobiegawczo np. na powstawanie smogu na terenach zabudowanych.

Po wybudowaniu drogi spodziewać się można zmiany mikroklimatu – zmiana pokrycia terenu z powierzchni biologicznie czynnej na powierzchnię o mniejszym albedo, silnie nagrzewającą się przy słonecznej pogodzie, skutkuje wzrostem temperatury nad powierzchnią drogi. Jednak ze względu na liniowy charakter inwestycji taki przyrost mógłby być znaczący jedynie w powiązaniu z terenami o podobnym charakterze powierzchni czynnej klimatycznie, np. w powiązaniu z terenami przemysłowymi, pozbawionymi zieleni. Takie sytuacje w przypadku omawianego odcinka trasy nie występują. Zmieni się kierunek oraz prędkość wiatru w skali lokalnej. Na odcinkach, gdzie zastosowane zostaną ekrany akustyczne, ekran tworzy barierę dla przemieszczających się nisko nad powierzchnią ziemi mas powietrza. Zmiany te ograniczą się do pasa drogowego. Projektowane rozwiązania węzłów w postaci „ażurowych” estakad nie będą w sposób znaczący wpływać na warunki przepływu poziomego powietrza (wiatr)”.

Natomiast w decyzji środowiskowej :

„Jak wynika z przedłożonej dokumentacji przedsięwzięcie nie wpłynie negatywnie na klimat

i jego zmiany, nie przewiduje się również wpływu zmian klimatu na trwałość przedsięwzięcia (przedsięwzięcie nie jest zlokalizowane na terenach osuwisk oraz na terenach zagrożonych powodzią). Przedmiotowa inwestycja będzie źródłem emisji gazów cieplarnianych, jednak emisja ta nie wpłynie w istotny sposób na klimat - standardy jakości środowiska w zakresie ochrony powietrza atmosferycznego będą zachowane. Przy budowie i utrzymaniu drogi będą stosowane technologie i materiały które według współczesnej wiedzy sprawdzają się w warunkach klimatycznych Polski i regionie inwestycji. Przy obecnym stanie wiedzy i techniki, nie istnieją budowle i obiekty budowlane ani drogi, całkowicie odporne na klęski żywiołowe i warunki ekstremalne, zasadnym jest jednak budowa inwestycji zgodnie z aktualnymi przepisami, aktualnym stanem wiedzy i techniki oraz z wykorzystaniem

materiałów dopuszczalnych i powszechnie stosowanych do budowy dróg w tym regionie Polski. Zapewni to też adaptację inwestycji do zmian i przyszłych warunków klimatycznych, a w przeciagu efektów wielu lat z pewnością będą konieczne remonty drogi przy których będzie możliwe zastosowanie najnowszej, niedostępnej dziś technologii. Droga została zaprojektowana zgodnie z obecnym stanem wiedzy i techniki.”

Zgodnie z wytycznymi wydanymi przez Generalną Dyрекcję Ochrony Środowiska „Łagodzenie zmian klimatu i adaptacja do zmian klimatu w ocenie oddziaływania na środowisko” ISBN 978-83-62940-98-1 istnieje konieczność uwzględniania łagodzenia zmian klimatu i adaptacji do jego zmian w ocenie oddziaływania na środowisko (ooś). A spowodowane jest to obserwowanymi w ostatnich dziesięcioleciach skutkami zmian klimatu, polegającymi m. in. na wzroście temperatury oraz zwiększeniu częstotliwości i skali ekstremalnych zjawisk pogodowych.

Zgodnie z ww. wytycznymi każde przedsięwzięcie wymaga w tym zakresie indywidualnej oceny.

Przez łagodzenie zmian klimatu należy rozumieć taki sposób planowania, realizacji, eksploatacji i likwidacji przedsięwzięcia, który nie przyczynia się do pogłębiania zmian klimatu.

W przeprowadzonej ocenie oddziaływania na środowisko w przedmiotowym postępowaniu zakończonym wydaniem decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach znak WOŚ.4200.2.2017.DK z 28.12.2018 r. nie dokonano pełnej, szczegółowej, rzetelnej i opartej na wiedzy naukowej analizy oddziaływania przedmiotowego przedsięwzięcia na klimat i oddziaływania istotnego z punktu widzenia dostosowania do zmian klimatu oraz oceny ryzyka zwanego ze zmianą klimatu.

W roś jedynie „nie przewidziano” istotnego wpływu na klimat, co nie stanowi naukowej analizy oddziaływania przedmiotowego przedsięwzięcia na klimat. Przeprowadzona ocena oddziaływania na środowisko nie wyjaśniała w jaki sposób przedsięwzięcie wpłynie na **zmiany klimatu**. Ponadto użyte w roś stwierdzenie, iż „Przedmiotowa inwestycja będzie źródłem emisji gazów cieplarnianych, jednak emisja ta nie wpłynie w istotny sposób na klimat - standardy jakości środowiska w zakresie ochrony powietrza atmosferycznego będą zachowane” jest nielogiczne, gdyż dotrzymanie standardów jakości środowiska przez przedsięwzięcia nie jest jednoznaczne z brakiem oddziaływania na klimat. Odnośnie zapisu „Przy budowie i utrzymaniu drogi będą stosowane technologie i materiały które według współczesnej wiedzy sprawdzają się w warunkach klimatycznych Polski i regionie inwestycji” należy wyjaśnić, iż zmiany klimatu powodują zmiany warunków klimatycznych również w Polsce i w regionie inwestycji, a więc stosowane obecnie technologie i materiały, które sprawdzają się w obecnych warunkach klimatycznych mogą nie sprawdzić się w zmienionych warunkach klimatycznych. W związku z powyższym konieczna jest analiza w jaki sposób przedsięwzięcie zostanie przystosowane do **zmian klimatu**.

Naruszenie art. 8 k.p.a.

Od wielu lat w dokumentach samorządowych był przewidziany przebieg Wschodniej Obwodnicy Warszawy. Na tej podstawie podejmowane były decyzje inwestycyjne w zakresie nieruchomości. Niewyjaśniona jak do tej pory zmiana przebiegu obwodnicy stanowi rażące naruszenie zasady zawartej w art. 8 kodeksu postępowania administracyjnego, to jest zasady pogłębiania zaufania obywateli do władzy publicznej. Jak orzekł WSA w Białymstoku (I SA/Bk 229/18, wyrok z dnia 26 lipca 2018 roku): *„Zasada zaufania obywateli do organu, wyrażona w art. 8 § 1 k.p.a., obliuguje organy do postępowania, w którym organy wypowiadając się w tych samych kwestiach (aczkolwiek w różnych ich aspektach), czynią zbieżne ustalenia faktyczne”*. W niniejszej sprawie szereg organów orzeka o jednym wariantcie przebiegu obwodnicy, a organ wydający decyzję środowiskową w ogóle nie bierze poprzednich orzeczeń pod uwagę i nie odnosi się do nich. Nawet jeżeli orzeczenia innych organów nie mają znaczenia, gdyż nie były wiążące, to znaczenie ma fakt wydania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach inwestycji w roku 2007 w innym przebiegu niż obecnie. Jest to dokładnie odzwierciedlenie sytuacji, o której mowa w powyższym wyroku, gdzie organ wypowiadając się w tej samej sprawie orzeka różnie. Dodatkowe znaczenie ma tutaj fakt, iż obecnie organ nie wyjaśnił w żaden sposób tak diametralnej zmiany jaka nastąpiła w przebiegu trasy obwodnicy.

Liczba złożonych protestów

Organ w uzasadnieniu decyzji (str. 58) stwierdza, że:

„Bardzo duże zainteresowanie społeczeństwa wariantami przebiegu Wschodniej Obwodnicy Warszawy zaowocowało licznie składanymi wnioskami. Łącznie po spotkaniach informacyjnych z Dzielnicy Warszawa-Wesoła spłynęło 1681 wniosków, co stanowiło blisko 90% wszystkich zebranych wniosków. Większość ze wszystkich zgromadzonych wniosków - 68% - postulowała całkowite wykluczenie możliwości przebiegu jakiegokolwiek wariantu Wschodniej Obwodnicy Warszawy przez obszary dzielnicy Warszawa-Wesoła i Sulejówka. Po opracowaniu Raportu z konsultacji społecznych do Inwestora napływały kolejne wnioski, których statystyki wskazują na większościowe opowiedzenie się przeciwko wariantowi „zielonemu” (921 wniosków z 1568 zgromadzonych). Przeciwko wariantowi „czerwonemu” opowiedziało się 347 wnioskujących, natomiast nieakceptujących żadnego z proponowanych wariantów trasy było 300 wniosków.

Mieszkańcy Sulejówka wyrażali obawy wobec przejścia drogi w rejonie stacji ujęć. Mieszkańcy Sulejówka nadesłali w sumie 129 wniosków. Nieco ponad połowa pism sprzeciwia się proponowanemu przebiegowi obwodnicy w wariantcie „zielonym”. Pozostałe wnioski całkowicie odrzucają możliwość poprowadzenia trasy Wschodniej Obwodnicy Warszawy przez obszar Sulejówka.”

Organ niestety nie uwzględnił w cytowanej statystyce ok. 10 000 indywidualnych, pisemnych wniosków wyrażających sprzeciw wobec wariantu inwestorskiego, wskazujących przyjęcie wariantu alternatywnego przebiegu inwestycji, jakie wpłynęły od

mieszkańców w trakcie postępowania. Mija się z prawdą opisując wyłącznie 1681 wniosków. Niezależnie od tego faktu organ celowo zmarginalizował opinię społeczną wyrażoną zdecydowanie większą ilością wniosków przeciwnych wariantowi inwestorskiemu i wskazujących na potrzebę i możliwości budowy drogi w wariantcie alternatywnym, popartych istotnymi dowodami, nie wspominając o oficjalnych stanowiskach Rady Dzielnicy Wesoła czy Miasta Sulejówek. Ignorowanie stanowiska/zdania społeczeństwa, przy możliwości budowy w dobrym, akceptowalnym społecznie i lepszym środowiskowo wariantcie jest błędem, wskazującym na niewłaściwe przykładanie wag do oceny analizowanych wariantów.

Wyłączenie organu

Z niewyjaśnionych przyczyn organ RDOŚ w Warszawie został wyłączony od prowadzenia postępowania. Lakonicznie podano, że osoba sprawujące funkcję organu „zamieszkuje w pobliżu inwestycji”. Nigdzie w aktach nie ma dowodu, aby sprawa ta została wyjaśniona lub zbadana. Jest to kwestia bardzo istotna z punktu widzenia prawidłowości prowadzenia postępowania. Przede wszystkim strony nie zostały zawiadomione o fakcie wyłączenia się organu – RDOŚ w Warszawie. Nigdzie nie zostały podane przyczyny tego wyłączenia. Powstaje pytanie czy te przyczyny zostały zbadane i czy są prawdziwe. Jeżeli bowiem przyczyny wyłączenia nie są prawdziwe, to Decyzja została wydana przez niewłaściwy organ, co skutkuje **nieważnością postępowania**.

Druga istotna kwestia to pytanie jak organ – RDOŚ w Warszawie – prowadząc postępowanie przez dwa lata nie zauważył swojej niewłaściwości i co z czynnościami, które ten organ przeprowadził do maja 2017 roku? Jeżeli organ był niewłaściwy, to był niewłaściwy od początku postępowania (chyba, że w trakcie postępowania organ zmienił miejsce zamieszkania, jeżeli tak się stało – w aktach powinny znajdować się dowody na tę okoliczność). Jak bowiem orzekł WSA w wyroku z 10 października 2018 roku wyłączenie organu dotyczy sytuacji, w jakiej są dokonywane czynności, a nie ich rodzaju, **co oznacza że wyłączenie dotyczy sprawy w pełnym zakresie** (sygn. akt II SA/Go 503/18). Należy z tego wnioskować, że po stwierdzeniu przez organ iż zachodzą przesłanki wyłączenia (jeżeli rzeczywiście one zachodziły, co nie zostało w sprawie w żaden sposób zbadane i udowodnione), wszystkie czynności w postępowaniu należałoby powtórzyć, gdyż zostały one przeprowadzone przez organ wyłączony z mocy prawa. A że tak się nie stało informował RDOŚ w Białymstoku w ogłoszeniu z marca 2018 roku, w którym można przeczytać, że postępowanie zostało wszczęte przed Regionalnym Dyrektorem Ochrony środowiska w Warszawie w dniu 2 lipca 2015 roku. Należy z tego wnioskować, że po stwierdzeniu przez RDOŚ w Warszawie, że zachodzą przesłanki wyłączenia, żadne czynności dokonane przed wyłączonym organem nie zostały powtórzone.

Wnioskuje o przeprowadzenie postępowania dowodowego przez organ II instancji w zakresie miejsca zamieszkania osoby piastującej funkcję organu – RDOŚ w Warszawie w okresie pomiędzy grudniem 2015 roku a majem 2017 roku celem

ustalenia czy zachodziły przesłanki wyłączenia organu.

Jak orzekł WSA w Warszawie w wyroku z dnia 10 października 2017 roku: „*Wyłączenie organu prowadzi zawsze do zmiany właściwości miejscowej (art. 21 k.p.a.), dlatego jest **dopuszczalne tylko w sytuacjach ściśle odpowiadających przyczynom wyłączenia określonym w art. 25 k.p.a.**, który zawiera regulację modyfikującą przepisy o właściwości miejscowej organów administracji. Wyłączenie organu od załatwienia sprawy z przyczyny niewymienionej w art. 25 k.p.a., a następnie wydanie decyzji załatwiającej sprawę przez inny organ oznaczałoby wydanie decyzji z naruszeniem przepisów o właściwości”.*

Biorąc powyższe pod uwagę, kwestia wyłączenia organu i zmiany właściwości miejscowej powinna być wszechstronnie zbadana i wyjaśniona przez organ. W niniejszym postępowaniu możliwe są dwie sytuacje:

- albo organ był wyłączony od początku, co oznacza, że czynności podjęte przez organ pomiędzy grudniem 2015 roku, a majem 2017 roku należy powtórzyć, gdyż były wykonane przez organ wyłączony; co de facto oznacza konieczność uchylecia Decyzji ze względu na wadliwość postępowania;
- albo organ nie był wyłączony, a więc przekazanie sprawy do RDOŚ w Białymstoku spowodowało, że została naruszona zasada właściwości miejscowej organu, co oznacza, że Decyzja została wydana przez niewłaściwy organ i musi zostać uchylona.

Dostęp do akt

Strona postępowania powinna mieć umożliwiony dostęp do akt sprawy. W niniejszym postępowaniu z niewiadomych przyczyn sprawa wraz z aktami została przeniesiona do Białegostoku. **Białystok znajduje się ponad 200 km od Warszawy.** Biorąc pod uwagę godziny pracy urzędu oraz odległość, dostęp do akt był nadmiernie utrudniony, gdyż wymagał od strony co najmniej dnia urlopu i poniesienia znaczących kosztów na podróż w celu zapoznania się z nimi. Ponadto na miejscu nie było możliwości wykonania kserokopii dokumentów. Powyższe kwestie stanowią naruszenie przepisów postępowania mających istotne znaczenie dla sprawy. Jak orzekł WSA (II SA/Kr 542/18, wyrok z dnia 07.06.2018r.): „*W ramach obowiązku umożliwienia stronie skorzystania z przysługującego jej prawa wglądu w akta sprawy, sporządzania z nich notatek, kopii lub odpisów, organ administracji publicznej powinien zapewnić stronie możliwość sporządzenia kserokopii dokumentów, za pomocą urządzeń technicznych służących do powielania, którymi dysponuje sama strona (np. aparat cyfrowy, skaner itp.), bądź też poprzez stworzenie odpowiednich warunków w siedzibie organu do wykonania stosownych kserokopii z wykorzystaniem urządzeń należących do tego organu (np. kserokopiarki) (...)*”.

Jedną z istotnych zasad postępowania administracyjnego jest jego jawność. Przeniesienie postępowania do Białegostoku, brak publikacji na stronie BIP o poszczególnych czynnościach podejmowanych przez organ podczas postępowania, a co za tym idzie brak informacji dla strony, stanowił istotne naruszenie zasady jawności. Trudno było

oczekiwać, że strona będzie korzystała z możliwości dostępu do akt często, celem zorientowania się co się dzieje w sprawie, w sytuacji, gdy akta znajdują się ponad 200 km od miejsca zamieszkania strony. Jednocześnie brak publikacji na BIP informacji o tym co się dzieje w sprawie powodował naruszenie zasady transparentności.

Raport. Oddziaływania skumulowane

Faktem znanym powszechnie jest plan rozbudowy linii kolejowej położonej w niedalekiej odległości od inwestycji objętej Decyzją. W trakcie prowadzenia postępowania kwestia ta była po wielokroć podnoszona. Pomimo wniosków stron (które należy uznać za wnioski dowodowe) organ nie zażądał uzupełnień od inwestora ani sam nie poczynił żadnych ustaleń faktycznych w przedmiotowym zakresie. Kwestia oddziaływań skumulowanych może być bardzo istotna dla prawidłowej oceny wybranego wariantu. Należało oczekiwać, że organ podejmie chociaż minimalne działania w zakresie wyjaśnienia tego zagadnienia, na przykład poprzez zwrócenie się do Polskich Kolei Państwowych z pismem o przedstawienie na jakim etapie jest kwestia wspomnianej inwestycji. Jednakże organ nie poczynił nawet takich minimalnych ustaleń, przestając na gołosłownym stwierdzeniu w uzasadnieniu Decyzji, że kwestia ta nie ma znaczenia dla rozpatrywanego postępowania. Organ mógł dojść do takiej konkluzji, ale w oparciu o przeprowadzone postępowanie dowodowe w tym zakresie. Brak takiego postępowania spowodował, że organ:

- orzekał na podstawie niepełnego materiału dowodowego (raportu), co stanowi istotne naruszenie przepisów postępowania, oraz
- gołosłownie i arbitralnie orzekł w uzasadnieniu Decyzji, że kwestia ta nie ma znaczenia, czym naruszył przepisy o uzasadnieniu decyzji.

Rygor natychmiastowej wykonalności

Organ w uzasadnieniu decyzji (str. 43) stwierdza, że:

„Niniejszej decyzji nadano rygor natychmiastowej wykonalności również ze względu na wyjątkowo ważny interes strony. Planowane przedsięwzięcie, jako odcinek całej drogi ekspresowej S17 Warszawa – Lublin, wpisuje się w dokumenty strategiczne i planistyczne o charakterze lokalnym, wojewódzkim czy krajowym, m.in.: Koncepcję Przestrzennego Zagospodarowania Kraju 2030, Strategię Rozwoju Transportu do 2020 roku (z perspektywą do 2030 roku), Plan Zagospodarowania Przestrzennego Województwa Mazowieckiego, Program Budowy Dróg Krajowych na lata 2014-2020, Program Operacyjny Infrastruktura i Środowisko na lata 2014-2020.”

Organ celowo nie odnosi się i nie wymienia w powyższym spisie szeregu opracowań planistycznych różnych szczebli, z których wynika niezgodność z przyjętym wariantem inwestorskim przebiegu obwodnicy: Studium Uwarunkowań i Kierunków Zagospodarowania Przestrzennego Miasta Stołecznego Warszawy z 2006 r. czy Studium Uwarunkowań i Kierunków Zagospodarowania Przestrzennego Sulejówka z 2010 r. Jest

to przejaw ukrywania informacji istotnych w sprawie, wskazujących na potrzebę zmiany wariantu i dopasowania go do przebiegu ustalonego i utrwalonego w świadomości społecznej od kilkadziesiąt lat w tych dokumentach.

W związku z powyższym wnoszę jak na wstępie.